

۹۵۲۹

۴۵۰۰

۱۸۲

۷ ۴ ۱۱

اعزام محرم

آداب حضور در
ایام و مراسم سوگواری امام حسین علیه السلام

■ عبدالحسین نیشابوری

▼
إِحْرَامُ مُحَرَّم

عبدالحسین نیشابوری

انتشارات دلیل ما

چاپ یازدهم: زمستان ۱۳۹۳

تیراژ: ۲۵۰۰ نسخه

لیتوگرافی: پرتوشمس

چاپ: نگارش

قیمت: ۶۵۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۳۹۷-۵۲۷-۲

تلفن و نمابر: ۳۷۷۴۴۹۸۸-۳۷۷۳۳۴۱۳ (+۹۸۲۵)

آدرس: قم، خیابان معلم، مجتمع ناشران

طبقه ششم، واحد ۶۱۲ و ۶۱۳

www.Dalilema.ir

Dalilema@yahoo.com

انتشارات دلیل ما

مراکز پخش:

- ۱) قم، خ معلم، مجتمع ناشران، طبقه همکف، واحد ۹، تلفن: (۱۰ خط) ۳۷۸۴۲۴۶۶
- ۲) قم، خ صفائیه، روسروی کوچه ۳۸، پلاک ۷۵۹، فروشگاه دلیل ما، تلفن ۳۷۳۷۰۱۱ - ۳۷۳۷۰۰۱
- ۳) تهران، خ انقلاب، خ فخرآزی، فروشگاه دلیل ما، پلاک ۶۱، تلفن ۶۶۴۶۴۱۴۱
- ۴) مشهد، چهارراه شهداء، ضلع شمالی باغ نادری، کوچه شهید خوراکیان، مجتمع تجاری گنجینه کتاب، طبقه اول، فروشگاه دلیل ما، تلفن ۲۲۳۷۱۱۳-۵

سرشناسه

عنوان و نام پدیدآور

نیشابوری، عبدالحسین. ۱۳۴۲ -

إِحْرَامُ مُحَرَّم: آداب حضور در ایام و مراسم سوگواری امام

حسین علیه السلام / عبدالحسین نیشابوری.

مشخصات نشر

قم: دلیل ما، ۱۳۸۵.

مشخصات ظاهری

۱۸۴ ص.

شابک

978-964-397-527-2

وضعیت فهرست نویسی

فیبا

موضوع

حسین بن علی علیه السلام، امام سوم، ۴ - ۶۱ ق. - سوگواریها.

موضوع

واقعه کربلا، ۶۱ ق.

رده بندی کنگره

۳: الف ۹۶ ن / ۵ / ۴۱ BP

رده بندی دیویی

۲۹۷/۹۵۳۴:

شماره کتابشناسی ملی

۳۴۷۱۴-۸۵ م

مُحَرَّم را اِحرامی باید...؟

محرّم آمد و ماهِ حسین علیه السلام طلوع کرد! بیایید حسینی شویم، و برای حضور در ماهِ کربلا روح و جسم خود را آماده کنیم.

محبت فطری و روح پاک هر شیعه در ایام حزن اهل بیت علیهم السلام، قلب او را محزون و فکر او را به خود مشغول می‌نماید. عاشورای حسینی که بالاترین مصیبت خاندان پیامبر صلی الله علیه و آله و پیروان ایشان است، وجود محبّین را در دریایی از غم فرو می‌برد که جز اشک چاره‌ای برای آن نمی‌ماند.

با توجه به عظمت مصیبتی که هر ساله با طلوع محرّم در انتظار دل شیعه است، باید قبل از رویت هلال ماهِ غم، آمادگی لازم را در خود ایجاد نماییم و با قلب و روح و فکر و جسمی آماده به استقبال ماهِ حسینی رویم، تا حظّ وافر را از ایام اشک ببریم.

عزاداری و گریه و ذکر مقتل حضرت سید الشهداء علیه السلام از مهمترین عباداتی است که دوستان و شیعیان آن حضرت هر ساله - به پیروی از ائمه معصومین علیهم السلام - با آدابی مخصوص مشغول آن می‌شوند.

آنان در واقع روش ائمه علیهم السلام را ادامه داده و هر ساله بیش از پیش عظمت اسلام و اهل بیت علیهم السلام و مذهب حق شیعه اثنا عشری را آشکارتر و محفوظتر می نمایند.

برای عزیز پیامبر صلی الله علیه و آله

إِنْ كَانَ لَمْ يُجِبْكَ بَدَنِي عِنْدَ اسْتِغَاثَتِكَ فَقَدْ أَجَابَكَ قَلْبِي وَسَمْعِي وَبَصَرِي وَرَأْيِي
وَهَوَائِي ...^۱

ای حسین عزیز! اگرچه در کربلا نبودیم، و لیاقت حضور در آن روز عظیم را نداشتیم؛ ولی با جان و دل و با اموال ناقابل خود در هر زمان و مکانی به یاد کربلای تو، اشک می ریزیم و مراسم عزایت را بپا می داریم. با دشمنان تو دشمنیم، و با دوستان دوست، و بارهروان راهت همراه.

ای مقام عصمت، که در مقابل چشمان به اشک نشسته زن و فرزند و خواهر سر مقدس تو را از تن مبارکت جدا کردند؛ تشنگی جگر مبارکت، گریه اطفال تو، حضور خانواده و اهل و عیالت میان نامحرمات، جسارت به پدر و برادر بزرگوارت، سه روز بدن مطهرت روی زمین، بدن پر از جراحت تو، خواب و خوراک و لذت و خنده و شادی را از یاد ما برده است. شیعه به خاک می نشیند. در آن مصیبت پا برهنه می کند، به سینه می زند، لباس نو و عطر و شانه در آن روز برایش معنایی ندارد. همه لباس مشکی بر تن کرده اند. شیعه در خانه نمی تواند بماند. بر سر و سینه زنان بیرون می آید. صدای «والاماما، واحسینا» از هر سو به گوش می رسد. صدای مصیبت از همه جا به گوش می رسد.

مولای من، چه کنم که ریختن خاک و کاه به سر و زدن گِل بر پیشانی نشان از خود بیخود شدن ماست. حقاً مصیبت بزرگی به ما رسیده، و عزیز بزرگواری را از دست

داده‌ایم که در سلام بر او باید بگوییم: «السلامُ عَلَى الْخَدِّ الثَّرِيبِ!» موهای سر و صورت آقا و مولایمان پریشان روی خاک، سر و صورت آقایمان امام حسین (ع) علی اکبر، ابوالفضل العباس، قاسم بن الحسن (ع) آغشته به خاک و خون، سه روز روی زمین؟

آیا ظالمان گذاشتند نعلین، چکمه، یا کفشی در پای آن بزرگواران باقی بماند؟! اکنون با پای برهنه راه می‌روم و اشک می‌ریزم! چرا که علویات در آن روز ناله کردند: «وَأُمِّحَمَّدًا، أَمَا فَيَكُمُ مُسْلِمٍ، وَاحْسِنَاهُ، وَاعْلِيَا...» و در بیابان داغ کربلا دویدند.

در مصیبت چنین عزیز با عظمتی چه حالی باید داشت؟ خورد و خوراک، لباس و پوشاک معنی دارد؟ به دنیا بگویید: عزاداری آقای شهید و مظلوم و غریبان، ما را از همه چیز به خود مشغول داشته است.

اکنون روز اعلام بیزاری از دشمنان امیرالمؤمنین (ع) است. بیزاری از آنان که با سنگ بر سر مولای عالمین سید الشهداء (ع) جسارت کردند، بیزاری از کسانی که سنگ و خاکستر از پشت بام‌ها بر سر آل الله (ع) ریختند.

در حقیقت به دنیا اعلام می‌کنیم که پیشوایانی معصوم داشتیم که دادرس مظلومان، فریادرس بیچارگان، یاری دهنده بی‌کسان و یتیمان بودند، ولی جفا پیشگان ظالم، دنیا پرستان، غاصبان، حق‌گُشان، بشریت را از نور وجود ایشان محروم کردند. به هر طریق که توانستند ایشان را آزرده‌اند، که دست از عدل، عدالت، کمک به دیگران، هدایت مردم، معتقد نمودن مردم به خدا و قیامت و قرآن بردارند. با تبعید، زندانی کردن، کشتن، زندانی کردن زن و فرزند، حتی با خرابی قبور مطهرشان، دست جنایت را فراتر از تصور بشر بیرون آوردند.

شیعه هر روز، هر ماه، هر سال، به خصوص در عاشورا، با اشک ریختن، سینه زدن و ... با خدا و پیامبر (ص) و اهل بیتش درد دل می‌کند و از عمق جان می‌نالد و در آن مصیبت می‌سوزد و بر عقیده خود ثابت است و پافشاری می‌کند.

عزاداری چرا؟

شیعه مجالس عزا برپا می‌کند و انگیزه‌های بسیاری برای این کار دارد. اهداف مقدسی که هر یک به تنهایی برای اقامه چنین مجالسی کافی است. با مروری بر این ریشه‌های اعتقادی چراهای عزاداری را جستجو می‌کنیم:

۱. اظهار مودت و محبت به اهل بیت علیهم‌السلام، چنان که خداوند دستور داده: «قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ».^۱

۲. بزرگداشت شعائر الهی، چنان که خداوند فرموده: «وَمَنْ يُعْظَمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ».^۲ تعظیم آنچه انسان را به یاد خدا بیندازد، موجب تقوای الهی است. یاد امام حسین علیه‌السلام که پاره تن رسول خداست از بزرگترین شعائر است. امام حسین علیه‌السلام ولی امر است، امام معصوم است، پدر نه امام معصوم علیه‌السلام است. اوست که با شهادتش عالم بیدار شد، و ظلم و بیداد و نفاق و شرک رسوا گردید. برای همین است که با شهادت آن حضرت علیه‌السلام عالم عزادار شد.

آیا عزاداری برای آقایی که قبل از شهادت از آدم تا خاتم بر او گریسته‌اند، از شعائر الهی نیست؟ قربانی در عید قربان از شعائر است، اما یادآوری قربانیان صحرای کربلا، تشنگان دشت نینوا، اسیران کوفه و شام بلا، بدن‌های عریان در فلا، سرهای از تن جدا و رشادت‌های شهیدان کربلا از شعائر نیست؟

۳. رساندن پیام عدالت به جهانیان.

۴. مبارزه با ظلم و فساد.

۵. بیان حق.

۶. اعلان فریاد ستم‌دیدگان علیه ستمگران.

۱. شوری: ۲۳.

۲. حج: ۳۲.

۷. رضایت خداوند و شادی دل پیامبر ﷺ و امیرالمؤمنین و حضرت زهرا و ائمه معصومین ﷺ.

۸. یادآوری آنچه انبیاء و ائمه ﷺ برای آن زحمت کشیده‌اند.

۹. بیان فضائل و مناقب و مصائب ائمه ﷺ.

۱۰. درس انسانیت، راستی، توحید، اعتقاد به خوبی‌ها و ایمان به رستاخیز.

۱۱. به عنوان یکی از وظائف زمان غیبت حضرت مهدی ﷺ منتقم خون حسین ﷺ.

۱۲. دفاع از ولایت حقّه مولا امیرالمؤمنین ﷺ.

۱۳. استوارسازی اساس تشیع حقیقی در قلوب شیعیان و مشتاقان ولایت

اهل بیت ﷺ.

۱۴. احیای رمزی که مایه حیات شیعه است.

۱۵. دعوت مردم به دین و آگاه شدن از حقایق آن و فراخوانی مردم به صلاح و

اصلاح و دوری از انحراف و فساد. در این عزاداری‌ها اگر گویندگان احوال حضرت

سید الشهداء ﷺ، زندگی حضرت، شجاعت، مردانگی، اخلاق، صفای حضرت

اباالفضل العباس ﷺ، علی اکبر ﷺ، و حتی اصحاب سید الشهداء ﷺ، و نیز اسرا و

فداکاری‌ها و صبر و استقامت زینب کبری ﷺ سخن بگویند، عالمی متغیر و منقلب

می‌شود.

۱۶. اطعام گرسنگان و دستگیری مستمندان در پرتو مجالس عزاکه از دستورات

مؤکد قرآن و اسلام است.

۱۷. آسان شدن مصائب و سختی‌ها با یاد مصیبت اهل بیت ﷺ. مردم با شنیدن

مصائب بزرگ که بر خاندان پیامبر ﷺ وارد شده ناراحتی‌های خود را فراموش می‌کنند

و در راه رسیدن به اهداف بلند همت می‌ورزند، و بی‌حالی و افسردگی را به پایداری و

نشاط مبدل می سازند و در راه ترویج دین و شناساندن معارف و حقایق از صبر و تحمل خوبی برخوردار می شوند.

۱۸. همدردی با پیامبر ﷺ و حضرت زهرا علیها السلام و ائمه علیهم السلام.

۱۹. فراموش نشدن خاطره عاشورا؛ چرا که اگر این عزاداری ها نبود این واقعه که موجب حفظ دین است به فراموشی سپرده می شد.

۲۰. رسوا شدن بنی امیه، بنی عباس و ستمکاران.

۲۱. رشد فضائل و کرامت های انسانی و الهی در گرو شنیدن احوالات و اخلاقیات امام حسین علیه السلام و فرزندان و برادران و اصحاب آن حضرت.

۲۲. معرفت به اینکه آن بزرگوار و آن امام مظلوم و فرزندان و برادران و اهل بیت او و اصحابش جهت اعتلای کلمه توحید و احقاق حق با ظلم جنگیدند و جان عزیز خود را فدا کردند.

۲۳. بیان مسائل دینی و شجاعت ها و ایثارگری های ائمه معصومین علیهم السلام در مجالس عزاداری.

۲۴. تبلور گرایش به راه مستقیم، حیا، رحم و مروت، حمایت از دین و پابندی به دین و اثرات آن را در مردم، به خصوص جوانان.

۲۵. اجتماع اسلامی و ارتباط شیعیان در عزاداری، که به نام پیامبر و اهل بیت آن حضرت علیهم السلام گرد هم می آیند، و به رشته محکم الهی دست می آورزند، و به دو ثقل یادگاری پیامبر صلی الله علیه و آله، قرآن و عترت متمسک می شوند، دل هایشان به هم پیوند می خورد که مزد رسالت را با مودت ذی القربی ادا کنند، و تصمیم ها به یکدیگر گره می خورد که امر ولایت اهل بیت علیهم السلام را زنده بدارند.

حرارت حسینی

عزاداری از دیرباز بوده و همچنان خواهد بود و به کوری چشم شیطان صفتان و وهابی زدگان، سال به سال، بلکه روز به روز عظمت و وسعت عزای امام حسین علیه السلام بیشتر می شود. این نیست مگر در سایه کلام پیامبر صلی الله علیه و آله که فرمود: «إِنَّ لِقَتْلِ الْحُسَيْنِ حَرَارَةً فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لَا تَبْرُدُ أَبَدًا»^۱: «کشته شدن امام حسین علیه السلام حرارتی در قلوب مؤمنین ایجاد نموده که هیچ گاه سرد نخواهد شد».

در کلام بلند دیگری فرموده است: «لَا يَذْرُؤُ أَثَرُهُ وَلَا يَعْغُو رَسْمُهُ عَلَى كُرُورِ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ وَلَيَجْتَهِدَنَّ أَيْمَةُ الْكُفْرِ وَأَشْيَاعُ الضَّلَالَةِ فِي مَحْوِهِ وَتَطْمِيسِهِ فَلَا يَزِدُّ أَثَرُهُ إِلَّا ظُهُورًا وَأَمْرُهُ إِلَّا عُلوًّا»^۲: «آثار شهادت و عظمت کربلای امام حسین علیه السلام با گذشت روزها و شبها از بین نمی رود و کهنه نمی شود، و پیشوایان کفر و پیروان ضلالت و گمراهی سعی و تلاش بسیار می کنند که آن آثار را از بین ببرند و محو کنند ولی هر چه آنها بیشتر سعی و تلاش کنند اثرات و برکات آن حضرت و عظمت کربلا و عزای امام حسین علیه السلام بیشتر و آشکارتر می شود».

عزای آن که عزادار او خدا باشد

زیاد کس نرود تا جهان بپا باشد

پیامبر صلی الله علیه و آله این خبر را به حضرت صدیقه طاهره علیها السلام دادند که شهادت امام حسین علیه السلام در زمانی واقع می شود که جد و پدر و مادر و برادر آن حضرت نیستند. حضرت فاطمه علیها السلام بسیار غمگین شده گریست و فرمود: «يَا أَبَاهُ، فَمَنْ يَنْكِحُ عَلَيْهِ وَمَنْ يَلْتَرِمُ بِإِقَامَةِ الْعَزَاءِ لَهُ؟» «ای پدر، پس چه کسی بر او می گرید و اقامه عزا می نماید؟» رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: «زنان امت من بر زنان اهل بیت من می گریند و مردان آنها بر مردان اهل بیت و هر سال عزای آن حضرت را نسل بعد از نسل برگزار و تجدید می کنند»^۳.

۱. مستدرک الوسائل ج ۱۰ ص ۳۱۸.

۲. کامل الزیارات ص ۴۴۵-۴۴۴؛ بحار الانوار ج ۲۸ ص ۵۶ و ج ۴۵ ص ۱۸۰.

۳. بحار الانوار ج ۴۴ ص ۲۹۲، ۲۹۳؛ منتخب طریحی ص ۲۸؛ معالی السبطين ج ۲ ص ۱۱.

حضرت موسیٰ علیه السلام در مناجات با خداوند متعال عرض کرد: بار الهی، چرا امت محمد صلی الله علیه و آله را بر سایر اُمم تفضیل داده‌ای؟ خطاب رسید: به ده خصلت آنها را فضیلت داده‌ام. حضرت موسیٰ علیه السلام عرض کرد: آن خصلت‌ها چیست، تا به بنی اسرائیل تعلیم دهم که آنها را انجام دهند. خطاب رسید: نماز، زکات، روزه، حج، جهاد، جمعه، جماعت، قرآن، علم و عاشورا.

حضرت موسیٰ علیه السلام عرض کرد: بار الهی، عاشورا چیست؟ خطاب الهی رسید: «گریه و تباکی بر سبط محمد صلی الله علیه و آله و مرثیه و عزا بر مصائب فرزند مصطفی صلی الله علیه و آله؛ تا آنجا که فرمود: «به عزت و جلالم سوگند، هر بنده‌ای که در روز عاشورا بر حسین بن علی علیه السلام بگرید و قطره‌ای اشک از چشمش جاری شود، ثواب صد شهید برای او نوشته می‌شود».^۱

کتاب حاضر، آداب و اعمال عزای حسینی را طبق دستورات ائمه علیهم السلام و روش صحیح علما و بزرگان دین و شیعیان و محبین امام حسین علیه السلام، مورد تحقیق قرار داده است، که در سه فصل تقدیم می‌گردد:

مروری بر تاریخچهٔ آنان که در طول تاریخ محرم را احرام بسته‌اند، ما را با پیشینهٔ این امر مقدس آشنا می‌سازد، که فصل اول کتاب با عنوان «احرام محرم در تاریخ» است.

چگونگی این احرام برخاسته از اعتقاد، بخش دیگری است که با استناد به آیات و کلمات معصومین علیهم السلام و نیز سیرهٔ مستمر علما و شیعیان به طور کامل بیان شده است و فصل دوم کتاب با عنوان «احرام محرم چگونه؟» را تشکیل می‌دهد.

با توجه به آداب خاص ماه محرم که در واقع ادب آن است فصل سوم کتاب با عنوان «آداب محرم چیست؟» را مطالعه خواهیم کرد.

امید است با مطالعه این کتاب مراسم عزاداری پر بارتر و ریشه دارتر برگزار شود؛ و ثمرات آن روز به روز بیشتر ظاهر گردد.

عبدالحسین نیشابوری

قم، محرم ۱۴۲۷، بهمن ۱۳۸۴

فهرست

پیشگفتار

۵	محرّم را اِحرامی باید ... ؟
۶	برای عزیز پیامبر ﷺ
۸	عزاداری چرا؟
۱۱	حرارت حسینی

۱

اِحرام محرّم در تاریخ

۱۷	تاریخچه عزاداری
۱۹	عزاداری از آدم ﷺ تا خاتم ﷺ
۱۹	عزاداری بانوان در زمان پیامبر ﷺ و ائمه ﷺ
۲۰	گریه بانوان بنی هاشم قبل از خروج حضرت از مدینه
۲۰	عزاداری فاطمیات در روز عاشورا کنار قتلگاه
۲۱	عزاداری ام سلمه روز عاشورا در مدینه
۲۱	عزاداری فاطمیات در روز یازدهم هنگام بردن اسیران کربلا به کوفه
۲۲	عزاداری بانوان کوفه و عراق در کنار قبر امام حسین ﷺ
۲۲	عزاداری فاطمیات در خرابه شام
۲۲	عزاداری فاطمیات در مجلس یزید ملعون

- ۲۲ عزاداری فاطمیات بعد از رها شدن از بند اسارت در جنب کاخ یزید ملعون
- ۲۳ عزاداری در هنگام بازگشت به کربلا (اربعین)
- ۲۳ عزاداری هنگام ورود به مدینه در کنار قبر پیامبر ﷺ و منزل ام البنین
- ۲۵ عزاداری خاندان عقیل
- ۲۵ عزاداری حضرت ام البنین در بقیع
- ۲۶ عزاداری حضرت رباب
- ۲۶ عزاداری ائمه هدی در دوران سلاطین غاصب خلافت
- ۲۷ عزاداری علی بن الحسین
- ۲۷ عزاداری امام باقر
- ۲۸ عزاداری امام صادق
- ۳۱ عزاداری دوستان و محبین در زمان ائمه
- ۳۲ عزاداری در زمان غیبت کبری
- ۳۴ پنهان بودن طریقه عزاداری زمان ائمه از ما
- ۳۶ کثرت عزاداری در قرن های اخیر

۲

احرام محرم چگونه ؟

- ۴۱ آمادگی برای محرم
- ۴۱ مراقبت از جسم و روح قبل از محرم
- ۴۳ مراقبت از جسم و روح در ماه محرم
- ۴۳ ۱. رنگ مصیبت در زندگی روزانه
- ۴۳ ۲. کم کردن تفریح و فراغت
- ۴۴ ۳. تقدم عزا بر شادی
- ۴۴ ۴. سیاهپوشی
- ۴۵ ورود به ماه محرم
- ۴۵ سیره ائمه در ورود به ماه محرم

۴۷	آداب کلی عزاداری
۵۰	آداب خاص عزاداری
۵۰	اقامه مجالس عزاء
۵۰	فضیلت و خواص مجالس عزاء
۵۱	مجالس عزاء محبوب اهل بیت (ع)
۵۲	مجالس عزای اهل بیت (ع) مجالس ذکر
۵۳	مجالس اهل بیت (ع) مجالس استغفار
۵۳	مجالس اهل بیت (ع) شفای سینه ها
۵۴	مجالس عزاداری، برکت در عمر و اولاد و اموال
۵۵	خواص مجالس عزای امام حسین (ع)
۵۵	خدمت به مجالس عزای سید الشهداء (ع)
۵۶	عنایت امام حسین (ع) به خدمتگزارانش
۵۷	مواسات با امام معصوم (ع) در حزن و اندوه
۵۹	به یاد امام حسین (ع) بودن
۶۰	امام سجاده (ع) و یاد پدر
۶۱	امام صادق (ع) و یاد امام حسین (ع)
۶۳	تمام عمر به یاد امام حسین (ع)
۶۳	شادی نکردن
۶۵	آرایش نکردن
۶۵	لباس عزاء پوشیدن
۶۶	سابقه لباس مشکی در تاریخ معصومین (ع)
۶۷	سابقه لباس مشکی برای عاشورا
۶۹	حکم لباس مشکی
۷۱	چرا لباس مشکی را ...؟
۷۲	شعار لباس مشکی
۷۳	کیفیت مجلس عزاداری
۷۵	اتفاق اموال

۷۶	 دستورات معصومین علیه السلام دربارهٔ بذل مال
۷۷	 سنت‌های حسنه در انفاق مال
۷۸	 غذای مجلس عزای حسینی
۸۰	 سخنرانی در مجالس عزای
۸۲	 مقتل خوانی
۸۳	 نگاهی به گذشتهٔ مقتل
۸۶	 چگونه مقتل بخوانیم؟
۸۷	 کتب مقتل
۸۸	 مداحی در مجالس عزای
۸۹	 شعر همراه و همسو با مقتل
۹۱	 نوحه خوانی بانوان
۹۳	 آداب مجالس عزای
۹۲	 آمیختهٔ ادب و عزای
۹۴	 نشستن در مکان حاضر
۹۵	 آسایش دیگران
۹۵	 دوری از اسباب شادی
۹۶	 گوش فرا دادن
۹۵	 احترام به دیگران
۹۷	 تکبر نکردن در نشستن
۹۸	 جلوگیری از جسارت
۹۸	 سلام بر اهل مجلس
۹۸	 با وضو بودن
۹۹	 بردن فرزندان به مجالس
۹۹	 دسته‌های سینه زنی
۱۰۱	 استقبال از عزاداران
۱۰۱	 ترتیب عزاداری در شب‌های محرم
۱۰۲	 روش شیعیان در عزاداری امام حسین علیه السلام

۱۰۲	گل مالی
۱۰۳	بابرهنگی
۱۰۴	سابقه‌هایی از سینه زنی
۱۰۷	دویدن بر روی آتش
۱۰۸	اشک و گریه
۱۱۱	اشک بر سید الشهداء علیه السلام علامت ایمان
۱۱۲	نظر امام حسین علیه السلام به گریه کنندگان
۱۱۲	رحمت خداوند بر گریه کنندگان
۱۱۴	هنگام استجابت دعا
۱۱۴	گریه خلاق برای عاشورا
۱۱۵	اشک امام عصر علیه السلام
۱۱۶	تباکی
۱۱۷	دستمال مخصوص اشک چشم
۱۱۷	لطمه زدن
۱۱۹	گریبان پاره کردن
۱۲۰	آتش زدن خیمه‌ها
۱۲۱	شام غریبان
۱۲۳	روز سوم شهادت
۱۲۴	اربعین
۱۲۷	آداب آب دادن در روز عاشورا
۱۲۷	برترین صدقات
۱۲۸	وظیفه ساقی
۱۲۹	یاد امام حسین علیه السلام هنگام نوشیدن آب
۱۳۰	روش شیعه در سیراب نمودن
۱۳۱	هیئت‌های سقایی

آداب محرم چیست ؟

۱۳۷	اعمال و سنن محرم و صفر
۱۳۷	اعمال شب اول محرم
۱۳۷	دعا
۱۳۸	نماز
۱۳۸	احیاء
۱۳۸	روز اول
۱۳۸	دعا و نماز
۱۳۸	روزه
۱۳۹	تاسوعا
۱۳۹	اعمال شب عاشورا
۱۳۹	احیاء
۱۴۰	بیتوته کنار قبر امام حسین (ع)
۱۴۰	نماز
۱۴۰	آداب و سنن شب عاشورا
۱۴۱	روز عاشورا
۱۴۱	معنای عاشورا
۱۴۲	شادی دشمنان اهل بیت (ع) در روز عاشورا
۱۴۴	تعطیل رسمی عاشورا
۱۴۴	سنن کلی روز عاشورا
۱۴۶	توبه
۱۴۷	آب دادن
۱۴۷	خاک ریختن بر سر و صورت
۱۴۷	تأسی نمودن به ذکر امام حسین (ع)
۱۴۷	گل مالیدن به سر و صورت
۱۴۸	تعزیت گفتن

۱۴۸	ترک حاجت
۱۴۹	لعن و نفرین بر دست اندرکاران کربلا
۱۵۵	غسل زیارت روز عاشورا
۱۵۵	زیارت امام حسین (ع) در روز عاشورا
۱۵۶	دعاهای امام حسین (ع) در روز عاشورا
۱۵۷	عصر عاشورا و یادی از آل الله (ع)
۱۵۸	شام غریبان
۱۵۹	شب یازدهم
۱۵۹	بیتوته در کربلای معلی
۱۵۹	دوازدهم محرم
۱۵۹	شانزدهم محرم (هفتم امام حسین (ع))
۱۶۰	بیستم محرم
۱۶۰	دفن بدن جون
۱۶۰	بیست و پنجم محرم
۱۶۰	شهادت امام سجاد (ع)
۱۶۱	اول ماه صفر
۱۶۱	روز ورود اهل بیت (ع) به شام
۱۶۱	روز سوم
۱۶۱	روز پنجم
۱۶۲	هفتم صفر
۱۶۲	روز اربعین
۱۶۳	بیست و هشتم صفر
۱۶۵	شهادت امام مجتبی (ع)
۱۶۶	زیارت ائمه بقیع (ع)
۱۶۶	آخر صفر
۱۶۷	زیارت حضرت رضا (ع)
۱۶۸	با احرام به استقبال محرم